

Arrest

nr. 218 720 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRACE-HOLLOGNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 oktober 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en van de beslissing van diezelfde gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 8 oktober 2018 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 8 oktober 2018 neemt de gemachtigde van de toenmalig bevoegde staatssecretaris de volgende beslissingen.

De eerste bestreden beslissing betreft een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en motiveert:

“(...)

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer :

naam: L.

voornaam: G.

geboortedatum: 11.02.1979

geboorteplaats: T.

nationaliteit: Georgië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Amow op 08.10.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1: m 10 wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten; l 8° wanneer hij een beroepsbedrijvigheid als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefent, zonder in het bezit te zijn van de daartoe vereiste machtiging;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig visum of verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Uit het PV HV.55.LE.009261 /2018 van de politiezone van Amow blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart (controle uitgevoerd met RSZ). Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

l artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

Er bestaat een risico op onderduiken: 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. - 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.09.2018 dat hem betekend werd op 10.09.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Terugleiding naar de grens Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Amow op 08.10.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken: 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.09.2018 dat hem betekend werd op 10.09.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Betrokkene werd gehoord op 08.10.2018 door de politiezone van Amow in het Georgisch. De grens zal worden bepaald in functie van artikel 28 §1 van de wet van 15/12/1980 nadat het risico op schending van artikel 3 EVRM onderzocht werd. Er zal ter zake een beslissing genomen worden waarbij de grens wordt bepaald en waartegen een schorsend beroep bij de

RW kan ingesteld worden. Betrokkene brengt geen elementen aan die bewijzen dat hij aan een ziekte lijdt die hem belemmeren terug te keren naar zijn land van herkomst. Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, het geen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken: 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. - 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.09.2018 dat hem betekend werd op 10.09.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing. Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij/zij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen/haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij/zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken teneinde de grens te bepalen.

(...)"

De tweede bestreden beslissing legt een inreisverbod van twee jaar op, en motiveert:

"INREISVERBOD

Aan de Heer:

Naam : L.

voornaam : G.

geboortedatum : 11.02.1979

geboorteplaats : T.

nationaliteit : Georgië

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 08.10.2018 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Voorafgaandelijk deze beslissing werd betrokkene gehoord door de politiezone van Amow op 08.10.2018 en werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat: □ 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en ; □ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Er bestaat een risico op onderduiken: - 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren. - 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden. Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.09.2018 dat hem betekend werd op 10.09.2018. Deze vorige

beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Uit het PV HV.55.LE.009261/2018 van de politiezone van Amow blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart (controle uitgevoerd met RSZ). Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Uit het PV HV.55.LE.009261/2018 van de politiezone van Amow blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart (controle uitgevoerd met RSZ).

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

(...)"

2. Over de ontvankelijkheid van het beroep, gericht tegen de eerste bestreden beslissing

2.1. Er wordt ter terechtzitting erop gewezen dat de verzoeker op 21 november 2018 werd gerepatriëerd, zodat de vraag zich stelt naar het bestaan van het actueel belang bij het ingediende beroep. Artikel 39/56 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt dat de in artikel 39/2 van die wet bedoelde beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht "*door de vreemdeling die doet blijken van een belang of een benadeling*". In de memorie van toelichting bij het ontwerp, dat tot die bepaling heeft geleid, wordt gewezen op de analogie met artikel 19, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State. Er wordt uitdrukkelijk gesteld dat voor de interpretatie van het begrip "*belang*" kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan dit begrip heeft gegeven (*Parl. St.*, Kamer, 2005-06, DOC 51 2479/001, 118).

Een verzoekende partij beschikt over het rechtens vereiste belang indien twee voorwaarden vervuld zijn: zij dient door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel te lijden en de eventueel tussen te komen nietigverklaring van die rechtshandeling moet haar een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe miniem ook.

Het belang moet bestaan op het ogenblik van het indienen van het annulatieberoep en zij moet dat belang behouden tot aan de uitspraak.

2.2. De Raad stelt vast dat dit feitelijk gegeven niet betwist wordt door verzoeker en steun vindt in het dossier.

Het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten heeft volledige uitvoering gekregen. Immers betekent het feit dat de verzoeker het grondgebied heeft verlaten, dat de eerste bestreden beslissing werd uitgevoerd, zodat het beroep zonder voorwerp is komen te staan en om deze redenen onontvankelijk lijkt, voor zover het betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing.

2.3. Ter terechtzitting antwoordt de verzoekende partij dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad voor wat het thans ingediende beroep betreft en voor zover het betrekking heeft op de eerste bestreden beslissing.

De verwerende partij stelt dat er geen belang meer is.

2.4. Het beroep, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, is onontvankelijk. Met het antwoord van de verzoekende partij wordt haar belang niet aangetoond.

3. Onderzoek van het beroep, gericht tegen de tweede bestreden beslissing

3.1. Verzoeker voert de schending aan van: "*violation des articles 7 alinéa 1. 8° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-*

après : la loi du 15 décembre 1980), des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 relatifs à la motivation formelle des actes administratifs, et de l'erreur manifeste d'appréciation."

Gelet op de bespreking onder punt 2. is het volgend onderdeel, gericht tegen de eerste bestreden beslissing, niet dienstig:

"DISCUSSION A. Ordre de quitter le territoire Moyen unique : violation des articles 7 alinéa 1. 8° de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers (ci-après : la loi du 15 décembre 1980). des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 et de l'article 62 de la loi du 15 décembre 1980 relatifs à la motivation formelle des actes administratifs, et de l'erreur manifeste d'appréciation. L'article 7 de la loi du 15 décembre 1980 est rédigé comme suit : Art. 7. « Sans préjudice de dispositions plus favorables contenues dans un traité international, le ministre ou son délégué peut, ou, dans les cas visés aux 1°, 2°, 5°, 9°, 11° ou 12°, le ministre ou son délégué doit donner à l'étranger, qui n'est ni autorisé ni admis à séjourner plus de trois mois ou à s'établir dans le Royaume, un ordre de quitter le territoire dans un délai déterminé]3 : 1° s'il demeure dans le Royaume sans être porteur des documents requis par l'article 2; 2° s'il demeure dans le Royaume au-delà du délai fixé conformément à l'article 6, ou ne peut apporter la preuve que ce délai n'est pas dépassé; 3° si, par son comportement, il est considéré comme pouvant compromettre l'ordre public ou la sécurité nationale; 4° s'il est considéré par le Ministre [2 ...]2 comme pouvant compromettre les relations internationales de la Belgique ou d'un Etat partie à une convention internationale relative au franchissement des frontières extérieures, liant la Belgique; 5° [2 s'il est signalé aux fins de non-admission ou d'interdiction de séjour dans le système d'information Schengen ou dans la Banque de données Nationale Générale;]2 6° s'il ne dispose pas de moyens de subsistance suffisants, tant pour la durée du séjour envisagé que pour le retour dans le pays de provenance ou le transit vers un Etat tiers dans lequel son admission est garantie, et n'est pas en mesure d'acquérir légalement ces moyens; 7° s'il est atteint d'une des maladies ou infirmités énumérées à l'annexe de la présente loi; 8° s'il exerce une activité professionnelle indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet; » En l'occurrence, il est reproché au requérant d'exercer une activité indépendante ou en subordination sans être en possession de l'autorisation requise à cet effet. Après analyse du dossier administratif, le requérant se trouvait avec un ami lors d'un contrôle de police. Cependant, aucun élément ne permet d'affirmer qu'il exerçait bien une activité économique. La thèse soutenue par l'Office des Etrangers ne peut donc être suivie. En outre, le requérant a quitté la Géorgie en raison de violations répétées de l'article 3 CEDH. Le 9 octobre 2018, il introduira ainsi me demande d'asile. Le requérant n'avait aucunement l'intention d'exercer une activité économique tant qu'une protection internationale ne lui était pas accordée."

Verzoeker gaat eraan voorbij dat zijn verzoek tot internationale bescherming wordt behandeld door de Duitse asieliinstanties. Hij heeft op 4 juni 2018 een asielaanvraag ingediend in Duitsland. Indien verzoeker terugkeert naar België en een asielaanvraag indient, wat is gebeurd volgens de verwerende partij en verzoeker (op 26 februari 2019), zal er opnieuw uitspraak moeten gedaan worden over oftewel het verzoek om internationale bescherming oftewel het bepalen van de verantwoordelijke lidstaat voor de behandeling ervan. Zijn grieven hebben betrekking op de eerste bestreden beslissing, zoals de titel van het eerste onderdeel in het verzoekschrift aangeeft.

3.2. Het tweede onderdeel heeft wel betrekking op de tweede bestreden beslissing, en licht toe:

"B. Concernant l'interdiction d'entrée Moyen unique : violation des articles 7, al.I.1° et 74/11. de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers, ainsi que du droit d'être entendu et de l'erreur manifeste d'appréciation. L'article 74/11 de la loi du 15 décembre dispose, en son premier paragraphe, que : « La durée de l'interdiction d'entrée est fixée en tenant compte de toutes les circonstances propres à chaque cas. La décision d'éloignement est assortie d'une interdiction d'entrée de maximum trois ans, dans les cas suivants: 1 ° lorsqu 'aucun délai n 'est accordé pour le départ volontaire ou; 2° lorsqu 'une décision d'éloignement antérieure n 'apas été exécutée. Le délai maximum de trois ans prévu à l'alinéa 2 est porté à un maximum de cinq ans lorsque 1° le ressortissant d'un pays tiers a recouru à la fraude ou à d'autres moyens illégaux afin d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour. 2° le ressortissant d'un pays tiers a conclu un mariage, un partenariat ou une adoption uniquement en vue d'être admis au séjour ou de maintenir son droit de séjour dans le Royaume. La décision d'éloignement peut être assortie d'une interdiction d'entrée de plus de cinq ans lorsque le ressortissant d'un pays tiers constitue une menace grave pour l'ordre public ou la sécurité nationale ». L'obligation de délivrer un ordre de quitter le territoire à un étranger se trouvant

dans l'une des situations prévues à l'article 7 de la loi précitée du 15 décembre 1980 ne doit pas s'entendre comme s'imposant de manière automatique et en toutes circonstances. Ainsi, les mesures sont tout à fait disproportionnées et constitutives d'erreur manifeste : alors même que le requérant n'a strictement aucun antécédent en Belgique et qu'il vient pour demander l'asile en fuyant un pays rongé par la guerre civile, il reçoit un ordre de quitter sans délai, une interdiction d'entrée de deux ans et est placé en rétention administrative, ce qui manifeste une volonté de dissuader le requérant d'introduire toute demande d'asile en Belgique. De plus, bien que retenu par les services de police, le requérant n'a pas été invité à s'exprimer sérieusement et en détail sur sa situation. Les décisions ne contiennent ainsi aucun détail à ce sujet et pourraient être opposées à tout étranger en séjour précaire. Le droit d'être entendu n'a pas été respecté alors que le requérant disposait d'éléments à faire valoir par rapport à sa situation administrative. La partie requérante fait également grief à la partie défenderesse d'avoir opté pour une sanction sévère, à savoir une interdiction d'entrée d'une durée de deux ans, sans préciser le rapport entre la gravité des faits et la sanction infligée. A suivre le raisonnement de la partie adverse, le simple fait de venir sans visa sur le territoire et de n'y avoir pas d'adresse justifierait un bannissement de celui-ci durant trois ans, ce qui est constitutif d'erreur manifeste. En outre, rien ne permet d'affirmer que le requérant exerçait bien une activité économique au moment de son arrestation. D'autre part, l'interdiction d'entrée étant l'accessoire d'un ordre de quitter le territoire illégal, cette interdiction doit également être annulée. Les décisions attaquées, étant illégales, doivent être annulées. En conséquence, il y a lieu d'ordonner l'annulation des décisions notifiées."

Verzoeker citeert artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet en meent dat de situaties, vervat in artikel 7 van de Vreemdelingenwet, niet automatisch en altijd moeten toegepast worden.

Verzoeker stelt dat er een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt en hij geen gerechtelijk verleden had in België, dan de wil een verzoek tot internationale bescherming in te dienen. Hij verwijt de bestreden beslissing streng te zijn zonder de ernst van de feiten in relatie met de opgelegde sanctie te onderzoeken. De bestreden beslissing is disproportioneel en het illegaal verblijf zonder een officieel adres volstaat niet om de bestreden beslissing te nemen. Hij meent dat de eerste bestreden beslissing moest vernietigd worden en daardoor ook de tweede bestreden beslissing. Dit is een manifeste beoordelingsfout.

Verzoeker houdt voor dat hij tegenover de politie zich niet op een ernstige wijze kon uitdrukken in detail. Hij verwijt de bestreden beslissing algemeen te zijn. Nochtans, mocht hij gehoord geweest zijn, had hij elementen kunnen aanbrengen over zijn administratieve toestand.

Verder meent verzoeker dat uit niets blijkt dat hij een economische activiteit uitvoerde op het ogenblik van zijn vasthouding.

3.3. Verzoeker stelt dat er een manifeste beoordelingsfout is begaan en betwist de bestreden beslissing inhoudelijk. Hij voert dus de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

Bij deze beoordeling oefent de Raad slechts een wettigheidscontrole uit op de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat hij na of het bestuur alle relevante feiten en omstandigheden op zorgvuldige en kennelijk redelijke wijze in zijn besluitvorming aangaande de bestreden beslissing heeft betrokken. Deze maatstaf impliceert dat de Raad niet de bevoegdheid bezit om zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid, doch hij kan enkel nagaan of het bestuur niet op een kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de voorhanden zijnde feitelijke gegevens van de zaak tot de bestreden beslissing is gekomen (RvS 26 januari 2016, nr. 233.637; RvS 26 juni 2014, nr. 227.900 en RvS 3 februari 2016, nr. 11.784 (c)).

Het onderzoek ervan vraagt een beoordeling van de artikelen 7, eerste lid en 74/11 van de Vreemdelingenwet, die verzoeker geschonden acht.

3.4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat deze is genomen in toepassing van artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° en 2°, van de Vreemdelingenwet.

Deze bepalingen luiden:

"(...) § 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval. De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

- 1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;
2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.(...)"

Dit vindt steun in het administratief dossier. De bestreden beslissing merkt correct op dat geen gevolg was gegeven aan een eerdere verwijderingsmaatregel, het bevel om het grondgebied te verlaten van 10 september 2018. Deze vaststelling volstaat.

De bestreden beslissing stelt ook dat verzoeker zich niet trachtte te regulariseren en specificeert uitdrukkelijk over de specifieke omstandigheden die verzoeker geeft.

Er wordt vastgesteld dat uit artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet blijkt dat het de verwerende partij toekomt een inreisverbod op te leggen indien het gegeven bevel niet voorziet in een termijn om vrijwillig te vertrekken. De duur moet maximum drie jaar bedragen, onder meer als een eerder gegeven bevel niet vrijwillig is uitgevoerd.

Verzoeker citeert dit artikel correct. Verder weerlegt verzoeker niet dat hij geen geldig visum heeft of niet in het bezit was van de documenten, vereist door artikel 2 van de Vreemdelingenwet, zoals correct omschreven in de eerste bestreden beslissing. Ook weerlegt verzoeker niet dat er een risico bestond op onderduiken (ook niet in het eerste onderdeel), en dat hij aan een eerder bevel geen gevolg gaf. Deze vaststelling volstaat, los van de vraag of verzoeker aan het werk was op het ogenblik van de betrapping of niet.

De tweede bestreden beslissing meldt:

"Er bestaat een risico op onderduiken:

- 1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of

internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

- 4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten van 10.09.2018 dat hem betekend

werd op 10.09.2018. Deze vorige beslissing tot verwijdering werd niet uitgevoerd. Het is weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Uit het PV HV.55.LE.009261/2018 van de politiezone van Amow blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart (controle uitgevoerd met RSZ).

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.(...)"

De verwerende partij kon dus op wettelijke wijze deze beslissing nemen.

Het melden dat verzoeker enkel een verzoek tot internationale bescherming wou indienen en geen gerechtelijk precedent in België heeft, doet hieraan geen afbreuk.

3.5. In de mate dat verzoeker de bestreden beslissing disproportioneel acht en de bestreden beslissing een te grote sanctie vindt, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing kennelijk redelijk is genomen.

Verzoeker betwist thans dat hij bij de betrapping economische activiteiten uitvoerde maar uit het administratief dossier blijkt dat hij zelf verklaarde in 'het zwart' werken uit te voeren (bouwwerken aan een carwash te Asse). Deze bewering is, gelet op het verslag van de politie van 7 oktober 2018, niet geloofwaardig en verzoeker maakt het motief dat hij aan het werk was zonder een arbeidskaart of beroepskaart niet aannemelijk. Een loutere ontkenning van vaststellingen verricht door de politie volstaat niet. De voorziene duur in de bestreden beslissing is kennelijk redelijk.

Verzoeker kan de bestreden beslissing niet verwijten geen rekening te houden met zijn individuele situatie.

De bestreden beslissing meldt:

"Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Uit het PV HV.55.LE.009261/2018 van de politiezone van Amow blijkt dat betrokkene aan het werk was zonder in het bezit te zijn van een arbeidskaart OF beroepskaart (controle uitgevoerd met RSZ).

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.”

Deze motieven zijn correct en vinden steun in het administratief dossier.

Samenvattend: de verzoekende partij maakt niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

3.6. Verzoeker merkt nog op dat zijn hoorrecht is geschonden en de politie hem niet op een behoorlijke wijze heeft ondervraagd.

Deze loutere bewering maakt verzoeker niet aannemelijk. Uit het administratief dossier blijkt dat de politie hem gevraagd heeft of hij alhier familie of kinderen heeft, wat hij ontkende.

Verzoeker kreeg de kans een vragenlijst in te vullen met gebruik van zijn eigen taal. Vertaling leert dat hij enkel sprak over een medisch probleem, maar na onderzoek door een arts werd een *fit-to-fly* opgesteld.

Verzoeker weerlegt niet de volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.”

Overigens voert verzoeker niet de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

De hoorplicht als beginsel van behoorlijk bestuur houdt in dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hem de gelegenheid wordt geboden om zijn standpunt op nuttige wijze te doen kennen (RvS 23 mei 2001, nr. 95.805; RvS 22 oktober 2001, nr. 100.007; RvS 18 mei 2006, nr. 158.985; RvS 15 februari 2007, nr. 167.887).

Verzoeker toont geenszins aan dat hij niet op nuttige wijze zijn omstandigheden kon toelichten terwijl hij in het middel evenmin elementen aanreikt, van aard dat deze de bestreden beslissing mogen wijzigen.

Dit onderdeel is ongegrond.

3.7. De Raad besluit dat verzoeker de schending van de door hem aangehaalde bepalingen en beginselen van behoorlijk bestuur niet aannemelijk maakt.

Het middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN